

L'escriptor salvatge

L'escriptor salvatge

PEP TABERNER

La delegació del Diari de Girona a Blanes, quan estava oberta, es trobava al número 2 del carrer Ample, en un edifici que, llavors -parlem de finals dels 90-, podia ser tranquil·lament centenari. Sona el timbre i, en obrir la porta, apareix ell. Duu la calma pintada a la cara, i projecta una mirada que és una barreja heterodoxa i poc descriptible de reflexió, melancolia i optimisme.

-¿Cómo vamos?

- Anar fent.

- No te quejes, que no le pagan por escribir a todo el mundo.

- És que foto més hores que un rellotge i vaig de cul.

- Por mucho que digas, se te nota en la cara que te gusta.

Disfrútaló. ¿Me mandas el fax?

Allarga un full amb un text mecanografiat, en castellà. Algú de la redacció de Girona s'ocupa de traduir-lo.

L'escena es repeteix un cop per setmana. Amb el temps escriptor i enviaor de faxes-periodista novell s'agafen la confiança justa i converteixen aquelles visites en tertúlies curtes, franques i reparadores.

Fa deu anys que va morir Roberto Bolaño, un home que va viure per escriure. Ara és un mite, un referent, un ídol, però fa quinze anys, tot i ser guanyador de premis de prestigi com l'Herralde i el Rómulo Gallegos per la seva obra (mestra) Los detectives salvajes, aquí no el coneixia ni Déu. La sorpresa que se'n va endur el periodista de comarques quan va veure la foto d'en Roberto a la contraportada d'un dels seus llibres! Ara, a Blanes, en Bolaño hi té una ruta. Els seus fans -majoritàriament ianquis- podran conèixer la farmàcia i la llibreria on comprava, el videoclub on llogava pel·lícules i els pisos on va viure. Que això pugui resultar interessant o no, el temps ho dirà. Tot i que la desapareguda delegació del Diari de Girona no forma part de l'itinerari, alguns la tindrem sempre a la memòria perquè només quatre han experimentat el privilegi de passar-li faxes a aquell geni de la lletra i millor persona.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/opinio/2013/07/27/l'escriptor-salvatge/628112.html?utm_source=rss